

NAWRACAJCIE SIĘ
I WIERZCIE W EWANGELIĘ

NAWRACAJCIE SIĘ I WIERZCIE W EWANGELIĘ

PRZEZ CHRYSZTUSA, Z CHRYSZTUSEM, W CHRYSZTUSIE.
PRZEZ WIARĘ I CHRZEST DO ŚWIADECTWA

*Program duszpasterski
Kościoła w Polsce na lata 2013-2017*

Święty Wojciech
wydawnictwo

Projekt okładki i layout wnętrza: Joanna Dąbrowska

Skład i łamanie: Stanisław Tuchołka

Fotografie: fotolia

Program duszpasterski na rok 2014/2015 „Nawracajcie się i wiercie
w Ewangelię” pod redakcją ks. dra Szymona Stułkowskiego

© Drukarnia i Księgarnia Świętego Wojciecha Sp. z o.o., Poznań 2014

ISBN 978-83-7516-757-3

Wydawca:

Drukarnia i Księgarnia Świętego Wojciecha Sp. z o.o.

Wydawnictwo Święty Wojciech

ul. Chartowo 5, 61-245 Poznań

tel. 61 659 37 13

wydawnictwo@swietywojciech.pl

Zamówienia:

Dział Sprzedaży i Logistyki

ul. Chartowo 5, 61-245 Poznań

tel. 61 659 37 57 (-58, -59), faks 61 659 37 51

sprzedaz@swietywojciech.pl • zamowienia@mojeksiazki.pl

www.swietywojciech.pl • www.mojeksiazki.pl

Druk i oprawa:

Abedik SA

SPIS TREŚCI

SŁOWO WSTĘPNE

Abp Stanisław Gądecki Przewodniczący Komisji Duszpasterstwa Konferencji Episkopatu Polski	9
---	---

I. SCHEMAT PROGRAMU DUSZPASTERSKIEGO

Nawracajcie się i wierźcie w Ewangelię	21
ks. Szymon Stułkowski	
Katecheza szkolna i parafialna w kontekście Programu duszpasterskiego dla Kościoła w Polsce	31
ks. Marek Korgul	
Program przepowiadania na rok 2014/2015 „Nawracajcie się i wierźcie w Ewangelię”	66
Andrzej Ziółkowski CM	

II. MATERIAŁY POMOCNICZE

Nawrócenie w świetle i mocy słowa Bożego	171
ks. Stanisław Harężga	
Nawrócenie chrześcijanina w nauczaniu Ojców Kościoła ..	187
ks. Paweł Wygralak	
Duszpasterskie nawrócenie w kluczu mistagogicznym ...	200
ks. Mieczysław Polak	

Integralność sakramentów inicjacji chrześcijańskiej	219
ks. Helmut Jan Sobeczko	
Sakrament Pokuty w świecie postindustrialnym	239
Piotr Jordan Śliwiński OFMCap	
Głoszenie słowa Bożego w ramach sakramentu pokuty i pojednania	253
ks. Adam Kalbarczyk, ks. Szymon Bajon	
Droga chrześcijańskiego wzrostu	269
Monika Waluś	
Fatimska Pani wzywa do nawrócenia	290
Andrzej Gładysz SAC	
Fatimskie wezwanie do pokuty i nawrócenia w kontekście Wielkiej Nowenny Fatimskiej	298
Krzysztof Czapła SAC	
Życie konsekrowane	321
Kazimierz Fryzeł CSsR	
Propozycje pastoralne na Rok Życia Konsekrowanego	334
Kazimierz Malinowski OFMConv	
Program formacji stałej życia konsekrowanego w Polsce Rok 2014/2015 Rok Życia Konsekrowanego	340
ks. Tomasz Rusiecki, s. Alberta Gdaczyńska, s. Danuta Wróbel, s. Krystyna Dębowska	
Krzyż Roku Świętego – Krzyżem Światowych Dni Młodzieży	357
bp Henryk Tomasik	
Szczęśliwi nowego serca... czyli przemienieni przez Jezusa	365
ks. Adam Bab	
V Tydzień Wychowania ze św. Janem Bosko	369
Kazimierz Misiaszek SDB	

III. PROJEKTY DUSZPASTERSKIE

Wprowadzenie	387
RODZINA	
Błogosławienie dzieci	389
PARAFIA	
Troska o krzyże	391
DIECEZJA	
Książeczka kolędowa	393
ks. Szymon Stułkowski	
Komentarze do Ewangelii na procesję Bożego Ciała	395
ks. Bogusław Wolański	

SŁOWO WSTĘPNE

Przed rokiem rozpoczęliśmy realizację czteroletniego Programu duszpasterskiego (2013–2017), którego hasłem są słowa „Przez Chrystusa, z Chrystusem, w Chrystusie. Przez wiarę i chrzest do świadectwa”.

Podjmując treści duszpasterskie związane z Chrztem pragniemy przygotować się na 1050. rocznicę Chrztu Polski, kształtując w wiernych autentyczną duchowość chrzcielną. Chcemy, by wspomnienie historycznego wydarzenia o fundamentalnym znaczeniu dla chrześcijaństwa i państwowości na naszej ziemi, jakim było przyjęcie chrztu przez naszych pierwszych władców, stało się impulsem do odnowienia i umocnienia naszej wiary.

1. DUSZPASTERSKA MAPA DROGOWA

Dynamika Programu prowadzi nas przez doświadczenie wiary, nawrócenia oraz chrztu ku postawie apostołstwa. Jest to równocześnie droga, którą kroczy większość współczesnych ruchów odnowy Kościoła. Ich celem staje się doprowadzenie dorosłego chrześcijanina do odnowienia przymierza chrzcielnego, a co za

tym idzie, do odkrycia godności i zadań, które się z tym wiążą. Przypomnę, że Program wyznacza cztery podstawowe cele, jakie chcemy wspólnie osiągnąć:

- ewangelizacyjny – pogłębienie osobistej więzi z Jezusem Chrystusem poprzez poznanie Go, pełniejsze pokochanie i wierniejsze naśladowanie,
- inicjacyjny – uświadomienie i podjęcie łaski sakramentów inicjacji, przede wszystkim chrztu świętego,
- formacyjny – kształtowanie postaw duchowych i moralnych zgodnych z wyznawaną wiarą: zaangażowanie w życie Kościoła, świadectwo życia chrześcijańskiego,
- społeczny – pełniejsze uświadomienie i podjęcie odpowiedzialności za kształtowanie w duchu wiary życia rodzinnego, społecznego i zawodowego.

Praca duszpasterska przez lata realizacji Programu skupia się wokół następujących tematów:

- 2013/2014 – „Wierzę w Syna Bożego”,
- 2014/2015 – „Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię”,
- 2015/2016 – „Nowe życie w Chrystusie”,
- 2016/2017 – „Idźcie i głoscie”.

Każdy temat złączony jest ze znakiem z liturgii chrztu. Są nimi: świeca, krzyż, woda i biała szata oraz olej. Znaki te mogą pomóc ochrzczonym w odnowieniu łaski tego sakramentu i w odkrywaniu godności i otrzymanej misji.

Program duszpasterski winien być wprowadzony w życie na różnych poziomach: ogólnopolskim, diecezjalnym, parafialnym i rodzinnym.

W pierwszym roku realizacji Programu podjęliśmy w wielu diecezjach parafialne rekolekcje ewangelizacyjne. Powstały zespoły kapłanów i świeckich gotowe je prowadzić. Bardzo zachęcam do kontynuowania tego kerymatycznego odnawiania naszych

diecezji. Pracujemy nadal nad odnową przygotowania rodziców i rodziców chrześniych do chrztu ich dzieci. Taka katecheza dorosłych jest ogromną szansą ewangelizacyjną. Dokładajmy też dalszych starań, by ożywić biblijnie nasze duszpasterstwo.

Drugi tom czteroletniego cyklu, jaki oddajemy do rąk ludzi Kościoła w Polsce, winien być potraktowany jako podstawa programowa, służąca przygotowaniu programu duszpasterskiego dla konkretnej diecezji. Główną rolę w jego realizacji odgrywa biskup diecezjalny, którego wspierają Diecezjalna Rada Duszpasterska oraz Wydział Duszpasterski kurii, odpowiedzialny za dostawanie wizji ogólnopolskiej do realiów duszpasterskich kościoła lokalnego.

Warto iść w naszych działaniach jeszcze dalej: na podstawie programu duszpasterskiego diecezji każda parafia powinna przygotować plan pastoralny dla swojej wspólnoty. Ufam, że dobre doświadczenia, zarówno I Krajowego Kongresu Parafialnych Rad Duszpasterskich, który odbył się w Licheniu we wrześniu 2013 roku, jak i Kongresu Nowej Ewangelizacji poświęconego odnowie parafii – „Obudzić olbrzymą”, który odbył się także we wrześniu 2013 roku w Warszawie, będą ożywiały nasze wspólnoty w kształtowaniu kreatywnego duszpasterstwa.

Program skierowany jest także do środowisk zakonnych, zarówno żeńskich, jak i męskich, do wszystkich osób życia konsekrowanego, do członków ruchów i stowarzyszeń katolickich, osób zaangażowanych w grupy duszpasterskie oraz do wszystkich ludzi dobrej woli, którzy odkryją w nim zaproszenie do wspólnego działania na chwałę Boga i pożytek ludzi.

2. PROGRAM NA ROK 2014/2015

Drugi rok (2014/2015) realizacji czteroletniego Programu duszpasterskiego przeżyjemy pod hasłem „Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię”. Po doświadczeniu spotkania z Jezusem, Synem Bożym (2013/2014) pragniemy podjąć decyzję o poddaniu naszych serc i umysłów działaniu Jego łaski. Chcemy dać się kształtować Miłości. Pragniemy, by Zbawiciel przemieniał nasze życie, myślenie, nasze plany i decyzje. Chcemy odkrywać Bożą wolę i być jej posłuszni.

Dobrze, że pierwszy etap Programu duszpasterskiego poświęciliśmy na odkrywanie i głoszenie kerygmatu, ponieważ autentyczne nawrócenie jest owocem przyjęcia kerygmatu przez człowieka. Ostatecznie kerygmat to sam Jezus Chrystus, który zaproszony przez człowieka przenika wszystkie sfery jego życia i ukierunkowuje na dążenie do świętości.

Chcemy zachęcać wierzących do patrzenia na swoje życie jak na proces, w którym powinien dokonywać się wzrost dojrzałości w wierze. Na tej drodze potrzeba osób towarzyszących: doświadczonych duszpasterzy, stałych spowiedników i kierowników duchowych, którzy pomogą odczytywać znaki, dadzą wsparcie w trudnych chwilach i przez to wzmocnią wierność Bogu i gotowość otwarcia się na Jego obecność. Poznanie Boga winno owocować żywą relacją z Nim i życiem z wiary.

Pragniemy w tym roku mocno zaakcentować znaczenie sakramentu pokuty i pojednania w życiu ludzi wierzących oraz pomóc tym ochrzczonym, którzy go zaniedbali, odkryć w nim źródło Bożego Miłosierdzia. Trzeba, by najpierw kapłani sami mieli żywe i głębokie doświadczenie Miłosiernego Boga, którego spotykają, przystępując do sakramentu pojednania i pokuty. Ufam, że rok duszpasterski 2014/2015 zaowocuje tym, iż kapłani w swoich wspólnotach z nową gorliwością podejmą posługę konfesjonahu, z miłością pochylając się nad cierpiącym z powodu grzechu

człowiekiem. Wierność tej posłudze niech wyraża się w wyczekiwaniu na penitentów, zapraszaniu ich do zrzucenia swoich trosk na Jezusa, któremu zależy na człowieku (por. 1 P 5,7) oraz w gotowości do ochotnej służby w sakramencie pojednania i pokuty. Umiejętność zrozumienia współczesnego człowieka i problemów, z którymi się on boryka, odgrywa ważną rolę w tej, tak istotnej, posłudze duszpasterskiej. Trzeba „znać zapach owiec” – jak mawia papież Franciszek – tzn. być blisko nich, mieć świadomość ich bólu i cierpienia, radości i nadziei.

Ważnym celem będzie dążenie do większego związania posługi konfesjonału z głoszeniem słowa Bożego. Ubiblijnienie sakramentu pojednania i pokuty było jednym z praktycznych wskazań adhortacji apostołskiej Benedykta XVI *Verbum Domini*. Dotyczy to zarówno samego sposobu celebrowania tego sakramentu, gdzie powinno się znaleźć miejsce na proklamowanie słowa Bożego, jak i celebrowanie nabożeństw pokutnych oraz celebracji pokutnych z indywidualną spowiedzią.

W wielu miastach Polski zadomowił się zwyczaj nocy konfesjonałów, wiele diecezji podjęło w Wielkim Poście 2014 roku apel Ojca Świętego Franciszka i zorganizowało spowiedź w ramach światowej inicjatywy „24 godziny dla Pana”. Poszukujemy nowych form towarzyszenia ludziom w doświadczeniu nawrócenia. Organizując celebracje pokutne z indywidualną spowiedzią, warto sięgnąć do praktyki grup modlitewnych i zaproponować wiernym modlitwę wstawienniczą czy możliwość rozmowy przed spowiedzią lub po niej. W takim zespole potrzeba dobrze przygotowanych do tej posługi ludzi, którzy wesprą kapłanów. Cieszy fakt, że w wielu parafiach wierni otrzymują od duszpasterzy rachunek sumienia dla dorosłych, który pomaga w głębszym przeżyciu sakramentu pojednania i pokuty. Warto w tym roku duszpasterskim odkryć na nowo dawne akty pokutne, które nie zastępują spowiedzi ale rozbudzają i umacniają w nas ducha pokuty; choćby pielgrzymki czy różne formy postu. W kontekście przygotowań

do obchodów 1050. rocznicy Chrztu Polski przypomnijmy, że korzystanie z wiarą z wody święconej w kropielnicy w kościele czy w domu jest także aktem pokutnym, w którym Pan Bóg gładzi nasz grzech powszedni. Mocno pragniemy zaakcentować także potrzebę pokuty i wynagrodzenia za popełnione grzechy. Poruszając ten temat, nie można pominąć orędzia Matki Bożej z Fatimy i faktu trwania Wielkiej Nowenny Fatimskiej przed 100. rocznicą objawień przypadającą w 2017 roku.

Papież Franciszek w Adhortacji apostolskiej *Evangelii gaudium* wzywa cały Kościół do duszpasterskiego nawrócenia. Aby je opisać, używa w jego kontekście także innych określeń: misyjne przeobrażenie Kościoła, nawrócenie misyjne czy nawrócenie pastoralne. Franciszkowi chodzi o ewangelizacyjne otwarcie Kościoła, by nie zatrzymywać się tylko na tym, co robiliśmy dotychczas, ale i poszukiwać nowych dróg dotarcia do ludzi żyjących na marginesie Kościoła czy zupełnie poza Nim. Papież wzywa do nawrócenia osobistego, które jest podstawowe, ale także do nawrócenia całych wspólnot, by objawiał się w nich duch misyjny, apostolski i ewangelizacyjny. Mocno brzmią słowa Ojca Świętego: „Wolę raczej Kościół poturbowany, poraniony, brudny, który wyszedł na ulicę, niż Kościół chory z powodu zamknięcia się i wygody, przywiązania do własnego bezpieczeństwa. Nie chcę Kościoła troszczącego się o to, by stanowić centrum, który w końcu zamyka się w gąszczu obsesji i procedur” (EG 49). Nawrócenie duszpasterskie to zmiana mentalności, myślenia, by w Kościele nie spalać się tylko w wysiłkach nad podtrzymaniem status quo, ale by z ewangelizacyjnym entuzjazmem wyjść na poszukiwanie tych, w których sercach Jezus jeszcze nie zakręlował. To właśnie nas potrzebuje Jezus, by dotrzeć do tych serc. Dlatego zachęcam do wspólnej lektury w naszych parafiach zarówno Adhortacji apostolskiej *Evangelii gaudium*, jak i – leżącego u podstaw *Evangelii gaudium* – wydane-go z inicjatywy Zespołu Konferencji Episkopatu Polski ds. Nowej

Ewangelizacji Dokumentu Końcowego z V Ogólnej Konferencji Episkopatów Ameryki Łacińskiej i Karaibów „Aparecida”.

Troska o dojrzewanie w wierze – gdzie istotną rolę odgrywa ciągle nawracanie się, by głębiej uwierzyć w Ewangelię – winna budzić w nas radość i nadzieję. Rozbudzajmy w sobie i w naszych parafiach zapał misyjny, by umacniać wiarę tych, którzy wierzą, i docierać do tych, którzy żyją na peryferiach naszych wspólnot. Nie można być uczniem Jezusa, nie będąc jednocześnie misjonarzem. Uczniostwo i zaangażowanie misyjne tworzą jedną całość, jak dwie strony jednej monety. Kiedy awers lub rewers monety zostanie zeszlifowany, przestaje ona być środkiem płatniczym. Podobnie chrześcijanin, jeśli nie łączy w sobie bycia uczniem Jezusa i bycia misjonarzem, ztraca swoją tożsamość.

Tegoroczny Program wsparty zostanie materiałami duszpasterskimi na Tydzień modlitw przed Zesłaniem Ducha Świętego (*Przyjdź, Ojcze ubogich!*), pomocami służącymi pogłębieniu duchowości maryjnej (*Maryjne wezwanie do nawrócenia*) oraz książeczką kolędową do wykorzystania podczas odwiedzin duszpasterskich (*Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię*). Szczegółowe informacje na temat tych materiałów znajdują się w publikacji.

3. KONTEKST ROKU DUSZPASTERSKIEGO

2014/2015

W czasie gdy Ojciec Święty Franciszek wzywa Kościół do duszpasterskiego nawrócenia, przypada zaplanowany przez Konferencję Episkopatu Polski rok pastoralny poświęcony nawróceniu. Ilustracja na okładce Programu ukazująca ukrzyżowanie Jezusa wraz z dwoma łotrami i moment nawrócenia jednego z nich, pobudza nas do patrzenia z nadzieją na proces nawrócenia: jak długo żyjemy, nigdy nie jest na nie za późno.

Z radością przyjęliśmy wiadomość, że kolejne Światowe Dni Młodzieży, w 2016 roku, odbędą się w Krakowie. Podjęto szereg przygotowań, zarówno duchowych, formacyjnych, jak i organizacyjnych. Cieszy fakt, że przygotowanie duchowe młodych Polaków skorelowane jest z Programem duszpasterskim. Ojciec Święty zaproponował na lata przygotowania do Światowych Dni Młodzieży rozważenie trzech błogosławieństw, w tym na rok 2016 – „Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią”. To kolejny znak, jaki daje nam Opatrzność. Podczas gdy w 2016 roku młodzi ludzie z całego świata pochylią się nad tematem miłosierdzia, Kościół w Polsce dziękować będzie Bogu za pierwsze doświadczenie miłosierdzia w chrzcie naszych władców przed 1050 laty.

W najbliższych miesiącach przeżyjemy w łączności z całym Kościołem Rok Życia Konsekrowanego. W tym czasie przypadają dwie wielkie rocznice: 500. rocznica urodzin św. Teresy od Jezusa, założycielki Zakonu Karmelitów Bosych i Doktora Kościoła oraz 200. rocznica urodzin św. Jana Bosko. Będziemy dziękować Bogu za dar osób konsekrowanych i prosić o nowe, święte powołania do takiej drogi ku świętości.

Cieszę się z rozwoju Dzieła Biblijnego w Polsce. Ukierunkowanie pracy Dzieła na zagadnienia Programu duszpasterskiego i Światowych Dni Młodzieży jest dobrym przykładem współpracy różnych kościelnych podmiotów w realizacji przyjętej przez Konferencję Episkopatu Polski wizji pastoralnej na najbliższe lata.

Raduję się działalnością Zespołu Konferencji Episkopatu Polski ds. Nowej Ewangelizacji, działającego przy Komisji Duszpasterstwa. Kierowany przez bpa Grzegorza Rysia zespół integruje podmioty zajmujące się nową ewangelizacją w Polsce, koordynuje ich działania oraz podejmuje nowe wyzwania w realizacji misji ewangelizacyjnej. W dniach od 17 do 20 listopada 2014 roku odbędą się w Nałęczowie Ogólnopolskie Rekolekcje Kerygmatyczne, które poprowadzi José H. Prado Flores. Na rok 2015 (28-30 maja,

Skrzatusz) planowany jest kolejny, III Ogólnopolski Kongres Nowej Ewangelizacji poświęcony ewangelizacji środowisk wiejskich.

W celu przybliżenia założeń i treści Programu duszpasterskiego wiernym świeckim, zwłaszcza liderom ruchów i stowarzyszeń katolickich ze wszystkich diecezji, członkom diecezjalnych i parafialnych rad duszpasterskich przygotowaliśmy – wzorem lat ubiegłych – Poznańskie Forum Duszpasterskie. Odbędzie się w Poznaniu, w auli Politechniki, dnia 27 września 2014 roku. W Forum wezmą udział m.in.: kardynał Paul Josef Cordes z Watykanu, o. prof. dr hab. Jan Andrzej Kłoczowski OP, o. dr Piotr Jordan Śliwiński OFMCap. oraz osoby świeckie, które podczas dyskusji panelowej będą mówiły o swoim doświadczeniu nawrócenia: Patrycja Hurlak, Radosław Pazura oraz Andrzej Sowa.

Trud realizacji Programu duszpasterskiego zawierzam wstawiennictwu Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła. Niech Ta, którą czcimy jako Gwiazdę Ewangelizacji i Pierwszą Uczennicę Pańską, która w Fatimie wezwała świat do pokuty i nawrócenia, wyprasza nam taką moc Ducha Bożego, byśmy nawracając się, wzrastali w głębokiej przyjaźni z Jezusem Chrystusem, i wychodząc na peryferie, przyprowadzali do źródeł Miłosierdzia tych, którzy Go najbardziej potrzebują.

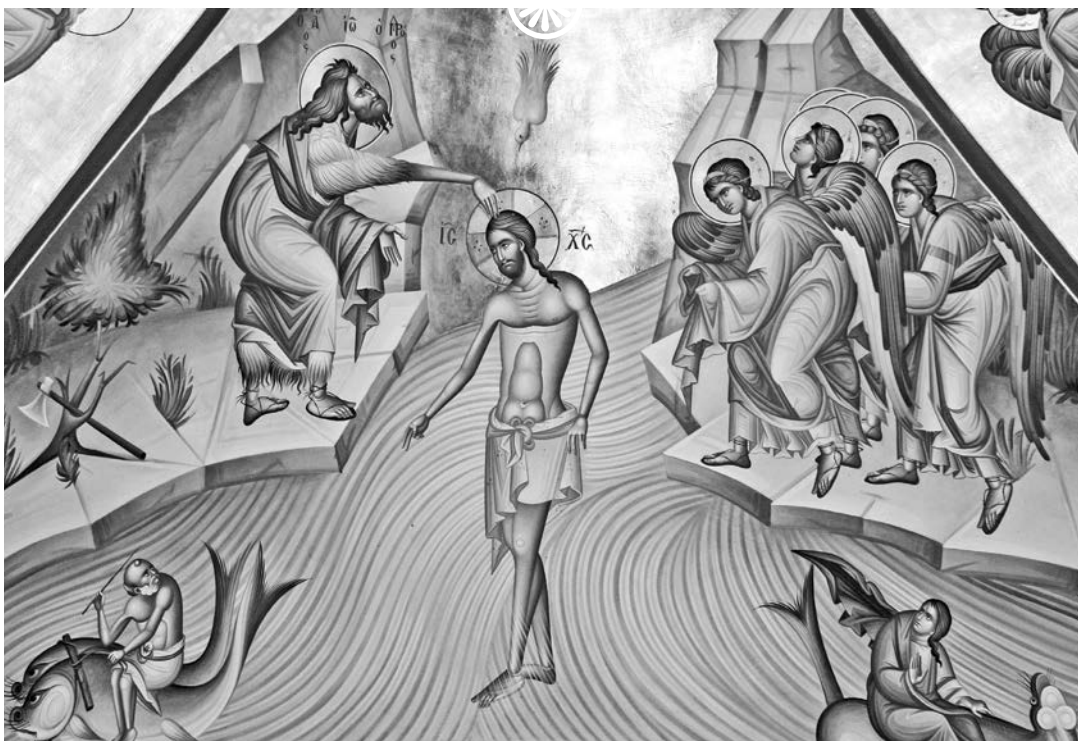

† Abp Stanisław Gądecki

Przewodniczący Komisji Duszpasterstwa
Konferencji Episkopatu Polski

Poznań, 24 czerwca 2014 roku

SCHEMAT PROGRAMU DUSZPASTERSKIEGO

SCHEMAT PROGRAMU DUSZPASTERSKIEGO

PROGRAM DUSZPASTERSKI NA LATA 2013-2017

HASŁO

*Przez Chrystusa, z Chrystusem, w Chrystusie.
Przez wiarę i chrzest do świadectwa*

ZAŁOŻENIA

1. W związku z 1050. rocznicą Chrztu Polski, propozycja programu skoncentrowana jest wokół sakramentu chrztu świętego. Wspomnienie i świętowanie tego wydarzenia staje się okazją do pogłębienia życia w łasce chrztu św.
2. Program pragnie podjąć zaproszenie do nowej ewangelizacji.

CELE

1. Ewangelizacyjny – pogłębienie osobistej więzi z Jezusem Chrystusem poprzez pogłębione poznanie, pełniejsze pokochanie i wierniejsze naśladowanie.

2. Inicjacyjny – uświadomienie i podjęcie łaski sakramentów inicjacji, przede wszystkim chrztu św.
3. Formacyjny – kształtowanie postaw duchowych i moralnych zgodnych z wyznawaną wiarą; zaangażowanie w życie Kościoła, świadectwo życia chrześcijańskiego.
4. Społeczny – wraz ze świętowaniem 1050. Rocznicy Chrztu Polski, pełniejsze uświadomienie i podjęcie odpowiedzialności za kształtowanie w duchu wiary życia rodzinnego, społecznego, zawodowego.

UKŁAD

1. Rok 2013/14

- Tematyka – Głoszenie Kerygmatu
- Hasło – *Wierzę w Syna Bożego*
- Symbol – świeca – Światło

2. Rok 2014/15

- Tematyka – Nawrócenie – czas oczyszczenia i oświecenia
- Hasło – *Nawracajcie się i wierźcie w Ewangelię*
- Symbol – krzyż

3. Rok 2015/16

- Tematyka – Chrzczenie – nowe życie
- Hasło – *Nowe życie w Chrystusie*
- Symbol – woda, biała szata

4. Rok 2016/17

- Tematyka – Świadectwo – misja
- Hasło – *Idźcie i głosźcie*
- Symbol – olej – namaszczenie

REALIZACJA

1. Podstawowa metoda pracy to inicjacja chrześcijańska, czyli wprowadzenie w styl życia chrześcijańskiego, na zasadzie wtajemniczenia.
2. Program realizowany na kilku poziomach: ogólnopolskim, diecezjalnym, parafialnym, rodzinnym.
3. Pola realizacji programu to: przepowiadanie, liturgia, diakonia.

PROGRAM DUSZPASTERSKI NA LATA 2014/2015

HASŁO

Nawracajcie się i wierźcie w Ewangelię

ZAŁOŻENIA

1. Proponowany program jest drugim rokiem realizacji cyklu: *Przez Chrystusa, z Chrystusem, w Chrystusie. Przez wiarę i chrzest do świadectwa*. Potrzebna jest kontynuacja działań sprzed roku, czyli dalszego przeprowadzania rekolekcji kerygmatycznych w parafiach, biblijnego ożywiania duszpasterstwa oraz prowadzenia rzetelnej katechezy dorosłych przed chrztem dziecka.
2. Celem podstawowym programu jest podjęcie działań zmierzających do ukształtowania w wiernych postawy nawrócenia, zakorzenionej w łasce chrztu świętego, która owocuje posłuszeństwem Chrystusowi i postępowaniem według Jego woli.

PRIORYTETY

1. Dojrzała wiara – ukazanie drogi życia człowieka jako wydarzenia, w którym jest obecny Stwórca pragnący prowadzić człowieka do dojrzałej relacji z Bogiem.
2. Nawrócenie – głoszenie potrzeby ciągłego nawracania się i umożliwienie tego, by żyć w wolności dzieci Bożych.
3. Radość i nadzieja – ukazywanie i odkrywanie owoców nawrócenia w życiu człowieka.

REALIZACJA

A. Dojrzała wiara

1. Duszpasterstwo w kluczu mistagogicznym: towarzyszenie człowiekowi na drodze jego życia, by mógł odkryć Boga, który zawsze jest z nim, nawet wtedy, kiedy nie zostaje zauważony.
2. Podejmowanie wysiłku stałej formacji, ciągłego poznawania Boga.
3. Kształtowanie żywej relacji z Bogiem, przede wszystkim poprzez spotkanie ze słowem Bożym i sakramentami.
4. Konsekwentne życie z wiary, by myśli, słowa, plany, pragnienia i czyny człowieka były konsekwencją spotkania z Chrystusem.

B. Nawrócenie

1. Budzenie wrażliwości na obecność grzechu w życiu człowieka.
2. Głoszenie nawrócenia w Jezusie Chrystusie, by doprowadzić człowieka do osobistego spotkania ze Zbawicielem, który ma moc odpuścić grzechy.
3. Nowy zapal w celebrowaniu i przeżywaniu sakramentu pojednania i pokuty. Wprowadzanie w parafiach, oprócz tradycyjnych form spowiedzi, obrzędu pojednania wielu penitentów z indywidualną spowiedzią i rozgrzeszeniem.

4. Mocniejsze zaakcentowanie w duszpasterstwie pokuty i wynagrodzenia za grzechy.

C. Radość i nadzieja

1. Potrzeba zapłakania nad własną grzesznością, by móc doświadczyć prawdziwej radości w Panu.
2. Wdzięczność za osoby konsekrowane i ich pracę, połączona z modlitwą o powołania i ożywieniem duszpasterstwa powołaniowego – Rok Życia Konsekrowanego.
3. Stawanie się uczniami-misjonarzami – odkrywanie i rozwój powołania wypływającego z chrztu.
4. Przygotowanie do Światowych Dni Młodzieży, by zbudować czy ożywić duszpasterstwa młodych w diecezjach i parafiach.

ŚCIEŻKI REALIZACJI PROGRAMU

Zarówno natura Kościoła, jak i Jego misja wyrażają się w potrójnym zadaniu: głoszenie Słowa Bożego (*kerygma-martyria*), sprawowanie Sakramentów (*leiturgia*), posługa miłości (*diaconia*). Są to zadania ściśle ze sobą związane i nie mogą być od siebie oddzielone (por. DCE 25). Te trzy zadania są podstawowymi funkcjami Kościoła, których nie wolno pominąć w realizacji Programu duszpasterskiego.

1. MARTYRIA

Głoszenie słowa Bożego

a. Homilia niedzielna i świąteczna (patrz: Program przepowiadania – Andrzej Ziółkowski CM)

- Okres Adwentu – „Maran atha” – „Marana tha”
- Okres Narodzenia Pańskiego – „Zbawił nas przez obmycie odradzające i odnawiające”
- Okres Wielkiego Postu – „Misterium Iniquitatis”
- Okres Paschalny – „Pan rzeczywiście zmartwychwstał”
- Okres zwykły – „Kim On jest?”

b. Rekolekcje parafialne

Rekolekcje parafialne winny mieć charakter kerygmaticzny, zwłaszcza w Adwencie czy Wielkim Poście. Trzeba kontynuować lub rozpocząć rekolekcje ewangelizacyjne z przepowiadaniem kerygmatu, bo to jest najwłaściwsza droga prowadząca do nawrócenia. Jeśli nie uda się tego celu zrealizować we wskazanym terminie, należy zaplanować takie rekolekcje w innym terminie, na kolejne lata realizacji czteroletniego programu duszpasterskiego (2013-2017).

c. Katecheza (patrz: Zadania dla katechezy parafialnej i szkolnej – ks. Marek Korgul)

2. LITURGIA

Sprawowanie sakramentów

- a. Troska o przygotowanie i celebrowanie sakramentów inicjacji chrześcijańskiej
- b. Troska o niedzielną Eucharystię i świętowanie Dnia Pańskiego
- c. Kontynuacja odnowy przygotowania do chrztu – rzetelna katecheza rodziców i chrzestnych
- d. Towarzyszenie wiernym na drodze wiary po przyjęciu sakramentów
- e. Nowy zapał w celebrowaniu sakramentu pojednania i pokuty; wprowadzenie w parafii obrzędu pojednania wielu penitentów z indywidualną spowiedzią i rozgrzeszeniem
- f. Celebrowanie w parafii nabożeństw pokutnych
- g. Celebrowanie nabożeństw pierwszych sobót miesiąca (fatimskie wezwanie do nawrócenia)
- h. Wprowadzenie lub kontynuacja rekolekcji ewangelizacyjnych z głoszeniem kerygmatu
- i. Wprowadzanie obrzędu obmycia nóg w Wielki Czwartek
- j. Przygotowanie i uroczyste celebrowanie Triduum Paschalnego, a zwłaszcza uroczyste celebrowanie Wigilii Paschalnej z odnowieniem przymierza chrzcielnego
- k. Uroczyste przeżywanie tygodnia modlitw przed Zesłaniem Ducha Świętego
- l. Wykorzystanie komentarzy podczas procesji Bożego Ciała
- m. Ukazywanie roli znaku krzyża w życiu chrześcijanina
- n. Błogosławienie dzieci przez rodziców

3. DIAKONIA

Posługa miłości

- a. Formacja kapłanów, osób życia konsekrowanego i wiernych świeckich w duchu służby
- b. Troska o formację i zaangażowanie służebne kandydatów do kapłaństwa
- c. Duszpasterskie wsparcie małżeństw i rodzin
- d. Dalsze zaangażowanie w rekolekcje ewangelizacyjne (zespoły: kapłan, osoby życia konsekrowanego, wierni świeccy)
- e. Przygotowania w diecezji i parafii do Światowych Dni Młodzieży
- f. Tworzenie wspólnot młodzieżowych odpowiedzialnych za przygotowanie do Światowych Dni Młodzieży i przyjęcie w tygodniu misyjnym młodych ze świata
- g. „Bilet dla brata” – pomoc młodzieży z ubogich krajów, by mogła przyjechać do Polski w 2016 roku
- h. Tworzenie Parafialnych Zespołów Caritas
- i. Ożywienie działalności istniejących Parafialnych Zespołów Caritas
- j. Tworzenie i ożywianie działalności Szkolnych Kół Caritas
- k. Zaangażowanie na rzecz działalności misyjnej Kościoła
- l. Troska o krzyże na terenie parafii

DOKUMENTY KOŚCIOŁA ORAZ TEKSTY POGŁĘBIAJĄCE TEMAT

Dokumenty Soboru Watykańskiego II, zwłaszcza Konstytucja Dogmatyczna o Kościele *Lumen gentium* oraz Konstytucja Duszpasterska o Kościele w Świecie Współczesnym *Gaudium et spes* – razem odczytane.

Katechizm Kościoła Katolickiego.
Encyklika Jana Pawła II *Dives in misericordia*.
Encyklika Benedykta XVI *Deus Caritas est*.
Adhortacja apostolska Jana Pawła II *Reconciliatio et paenitentia*.
Adhortacja apostolska Jana Pawła II *Christifideles Laici*.
Adhortacja apostolska Jana Pawła II *Ecclesia in Europa*.
Adhortacja apostolska Jana Pawła II *Novo Millennio ineunte*.
Adhortacja apostolska Jana Pawła II *Vita consecrata*.
Adhortacja apostolska Benedykta XVI *Sacramentum caritatis*.
Adhortacja apostolska Benedykta XVI *Verbum Domini*.
Adhortacja apostolska Franciszka *Evangelii gaudium*.
Aparecida. V Ogólna Konferencja Episkopatów Ameryki Łacińskiej i Karaibów. Dokument końcowy, Gubin 2014.
Obrzęd Pokuty, dostosowany do zwyczajów diecezji polskich, Katowice 1996.
Vademecum dla spowiedników. O niektórych zagadnieniach moralnych dotyczących życia małżeńskiego.
Kongregacja ds. Duchowieństwa, *Kapłan – szafarz Miłosierdzia Bożego. Pomoce dla spowiedników i kierowników duchowych* (9.03.2011).
List apostolski Jana Pawła II *Dies Domini*.

Podręczniki

Bramorski J., *Wyzwalająca moc pokuty chrześcijańskiej*, Pelplin 2004.
Drożdż A., *Sakrament pojednania z Bogiem i z Kościołem*, Tarnów 2002.
Kostecki R., *Sakrament pokuty*, Sandomierz 1963.
Marchioro R., *Spowiedź sakramentalna. Praktyczny przewodnik dla penitentów i spowiedników*, tłum. B. Jakubowski, Kraków 2010.
Marcol A., *Pokuta i sakrament pokuty*, Opole 1992.
Pastuszko M., *Sakrament pokuty i pojednania*, Kielce 1999.
Poradnik spowiednika, pod red. P. Góralczyka, Warszawa 2008.

Sztuka spowiadania. Poradnik dla księży, pod red. J. Augustyna i S. Cyrana, Kraków 2005.

Witek S., *Duszpasterstwo w konfesjonale*, Poznań 1988.

Witek S., *Sakrament pojednania. Podręcznik dla duszpasterzy*, Poznań 1979.

Przykłady świętych:

- Św. Teresa od Jezusa – 500. rocznica urodzin
- Św. Jan Bosko – 200. rocznica urodzin
- Św. Ojciec Pio – charyzmatyczny spowiednik

KATECHEZA SZKOLNA I PARAFIALNA W KONTEKŚCIE PROGRAMU DUSZPASTERSKIEGO DLA KOŚCIOŁA W POLSCE

ROK DRUGI 2014/2015 – NAWRACAJCIE SIĘ I WIERZCIE W EWANGELIĘ

Zgodnie z założeniami, w roku szkolnym 2014/2015 katecheza w szkole i w parafii powinna odbywać się już w oparciu o znowelizowaną Podstawę Programową i Program Nauczania Religii. Wiele kościelnych wydawnictw włożyło ogromny wysiłek w opracowanie i wydanie podręczników katechetycznych do nowego programu. Warto przypomnieć, że katecheza szkolna jest ściśle powiązana ze wskazaniami, jakie wynikają z Programu duszpasterskiego opracowanego przez Komisję Duszpasterstwa Ogólnego Konferencji Episkopatu Polski.

Katecheza szkolna powinna zatem uwzględniać cele, założenia i treści Programu duszpasterskiego. W rozpoczynającym się I Niedzielą Adwentu kolejnym roku kościelnym, w Polsce kontynuowany jest przez duszpasterzy czteroletni program na lata 2013–2017. Hasło tego programu brzmi: *Przez Chrystusa*,